

ECLI	ECLI:NL:RVS:2026:2973
Datum uitspraak	27 mei 2026
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 13 juni 2024 heeft de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Volledige tekst

202405921/1/V2.

Datum uitspraak: 27 mei 2026

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

[appellant],
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, van 18 september 2024 in zaak nr. NL24.25133 in het geding tussen:

appellant

en

de minister van Asiel en Migratie.

Procesverloop

Bij besluit van 13 juni 2024 heeft de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij uitspraak van 18 september 2024 heeft de rechtbank het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft appellant, vertegenwoordigd door mr. M.C.M. van der Mark, advocaat in Goes, hoger beroep ingesteld.

Appellant heeft een nader stuk ingediend.

Overwegingen

1. In de uitspraak van 19 januari 2022, [ECLI:NL:RVS:2022:94](#), heeft de Afdeling overwogen dat afvalligheid in het kader van die uitspraak betekent dat een vreemdeling zich heeft

afgewend van het geloof waarmee hij is opgegroeid, dat hij eerder heeft aangehangen of waarbij hij in de ogen van zijn sociale omgeving of de overheid aangesloten behoort te zijn. Ook een vreemdeling die nooit heeft geloofd in het geloof waarmee hij is opgegroeid, kan dus afvallig zijn of als afvallige worden gezien. De rechtbank heeft niet onderkend dat de minister in dit geval de geloofwaardigheid van de gestelde afvalligheid dan wel toegedichte afvalligheid ten onrechte niet volgens de hiervoor genoemde uitspraak van de Afdeling heeft onderzocht en beoordeeld. De eerste twee grieven slagen.

2. Het hoger beroep is alleen al hierom gegrond. De Afdeling vernietigt de uitspraak van de rechtbank. Het beroep is gegrond en de Afdeling vernietigt het besluit van 13 juni 2024. Het is niet nodig wat appellants verder in beroep en hoger beroep heeft aangevoerd te bespreken. De minister moet namelijk een nieuw besluit nemen waarbij hij onderzoekt of de afvalligheid, dan wel toegedichte afvalligheid, geloofwaardig is. Vervolgens moet de minister opnieuw beoordelen of de al dan niet geloofwaardige (toegedichte) afvalligheid in combinatie met de eerdere ervaringen van appellants bij zijn werkgever in Iran en de aanwezigheid van appellants bij demonstraties in Nederland maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft bij terugkeer. De minister zal daarbij rekening moeten houden met de uitspraak van de Afdeling van 12 maart 2026, [ECLI:NL:RVS:2026:1326](#). De Afdeling oordeelt verder dat het hogerberoepsschrift geen vragen oproept over de uitleg of de geldigheid van een bepaling van Unierecht (arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2026, Remling, [ECLI:EU:C:2026:243](#), punt 24). De minister moet de proceskosten vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;

II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, van 18 september 2024 in zaak nr. NL24.25133;

III. verklaart het beroep gegrond;

IV. vernietigt het besluit van 13 juni 2024, 291.854.8684;

V. veroordeelt de minister van Asiel en Migratie tot vergoeding van bij appellants in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 2.802,00, geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. J.M. Willems, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.C.S. Heinen, griffier.

w.g. Willems

lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Heinen

griffier

Uitgesproken in het openbaar op 27 mei 2026